

15. november 2018

Sagsnr.
2018-0049851

Dokumentnr.
2018-0049851-2

Sagsbehandler
Louise Truels Avnstrøm

Bilag vedr. Økonomiforvaltningen opgørelse af fattigdom i Status på København

I dette bilag beskrives Økonomiforvaltningens opgørelse af fattigdom i Københavns Kommune, herunder det metodiske valg for opgørelsen.

Metoder til at opgøre fattigdom på hhv. medianindkomstmetoden og budgetmetoden

Der er forskellige metoder til at opgøre fattigdom og der er mange valg, der skal træffes, når man skal måle fattigdom, og antallet af fattige afhænger af disse valg. Det er vigtigt ikke at tolke for hårdt på antallet af fattige. Det interessante er at se på udviklingen i antallet af fattige over tid for en given definition af fattigdom. Ligeledes er det relevant at sammenligne fattigdomsniveauer for forskellige grupper, der adskiller sig på fx køn, alder eller socioøkonomisk status, for at se hvilke grupper, der sakker bagud i økonomisk forstand.

Nedenfor fremgår to metoder til at opgøre fattigdom hhv. medianindkomstmetoden, som er den metode Økonomiforvaltningen anvender og budgetmetoden.

Medianindkomstmetode

Medianindkomstmetoden er nationalt og internationalt den mest hyppigt anvendte metode, hvor forbrugsmulighederne vurderes ud fra den disponible indkomst. Medianindkomstmetoden afgrænser personer i økonomisk fattigdom ved at fastsætte en kritisk indkomstgrænse ud fra medianen (midterværdien) for de disponible indkomster i befolkningen. Lavindkomstgrænsen er fastsat til 50 pct. af medianindkomsten målt på ækvivaleret disponibel indkomst. Den følger derved den generelle indkomstudvikling i samfundet.

Budgetmetoden

Budgetmetoden tager udgangspunkt i et skøn over et minimum af udgifter, som en husstand skal kunne afholde. Der opstilles budgetter for en minimal livsførelse for forskellige husstandstyper. Et kritisk punkt i metoden er udvælgelsen af forbrugsgoder og tjenester, der skal medtages i budgettet for en minimal livsførelse. Personer defineres som fattige, hvis de har en disponibel indkomst, der ligger lavere end den, der forudsættes i budgettet. Fattigdomsgrænsen er derfor meget afhængig af, hvordan begrebet minimal livsførelse defineres og hvilke forbrugsgoder man ser som essentielle. Derudover skal opgørelsen baseres på en række antagelser om fx boligudgifter, som der ikke

Velfærdsanalyse

Københavns Rådhus, Rådhuspladsen
|
1599 København V

EAN nummer
5798009800206

findes registerdata på. Metoden er således i høj grad antagelsesbaseret og er årsagen til, at Økonomiforvaltningen ikke anvender denne metode.

Økonomiforvaltningens opgørelse af fattigdom

Økonomiforvaltningen opgør hvert år i publikationen ”Status på København” udviklingen i andelen af fattige i kommunen.

Økonomiforvaltningens definition af fattigdom kombinerer lavindkomst med lav formue og fraregner studerende.

Lavindkomstgrænsen er fastsat til 50 pct. af medianindkomsten målt på ækvivaleret disponibel indkomst.

I Økonomiforvaltningens opgørelse defineres økonomisk fattige som borgere, der tre år i træk:

- Har en disponibel indkomst under halvdelen af medianindkomsten (landsplan)
- Har en nettoformue pr. voksen i familien på under 100.000 kr.
- Ikke er studerende.

Økonomiforvaltningens opgørelse ligger sig tæt op af Danmarks Statistisk opgørelse af relativ fattigdom, som er den indikator som kommer tættest på af en national definition. Relativ fattigdom betyder, at fattigdom måles i relation til den generelle levestandard i samfundet. Indikatoren er inspireret af det fattigdomsmål, som det tidligere Ekspertudvalg om Fattigdom udviklede i 2013.